

پوتین‌سیم در زمان جنگ

آنچه فاجعه در اوکراین بر سر روسیه و پوتین آورده است

پیروزی در یک جنگ طولانی و فرسایشی، مستلزم بسیج گسترده و حساب‌شده نیروها و تدارکات است تا بتوان در برابر طرف مقابل دوام آورد. اهداف مثبت و مشخص، مسیر پیروزی در جنگ را هموار می‌کند. پس از حمله به پایگاه برل هاربر در دسامبر ۱۹۴۱، فرانکلین روزولت، رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده، توانست جامعه آمریکا را درباره ضرورت تسلیم بی‌قیدوشرط ژاپن با خود همراه کند. پس از آن حمله تکان‌دهنده در خاک ایالات متحده، آمریکایی‌ها بر محور اهداف شکست‌دادن ژاپن، انتقام حمله به برل هاربر و ازبین‌بردن تهدید ناشی از این کشور گردهم آمدند. با اینکه این اهداف برای حفظ توانایی‌های جنگی ایالات متحده کافی بود، اما آمریکایی‌ها یک هدف دیگر را هم دنبال کردند: تقویت دموکراسی. با شکست ژاپن، ایالات متحده دموکراتیزه‌شدن (و در نتیجه، آمریکایی‌شدن) آسیا را ترغیب و تقویت کرد. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، از این فرمول کلاسیک پیروی نکرده است. برعکس او در ابتدا به اوکراین حمله کرد و سپس کوشید جامعه روسیه را برای این تجاوز توجیه و با خود همراه کند.

پوتین، آنچه را روسیه در اوکراین انجام می‌دهد نه به‌عنوان یک جنگ بلکه به‌عنوان یک «عملیات نظامی ویژه» توصیف کرده است. او هرگز نتوانسته اهداف و ادعاهای خود برای حمله به اوکراین را به شیوه‌ای متقاعدکننده بیان کند. اهداف اعلام‌شده او در حدود یک‌ساله که از جنگ اوکراین می‌گذرد تغییر کرده است. حمله روسیه به اوکراین در مقاطع مختلف با هدف متوقف‌کردن نسل‌کشی «نازیسم»، آن‌هم درباره کشوری که هرگز فاشیست نبود، همراه بوده است. ادعای دیگر روسیه مبنی بر غیرنظامی‌کردن اوکراین است؛ این ادعا در حالی مطرح شده که هیچ تهدید واقعی‌ای برای روسیه نداشته است. براساس نظرسنجی مؤسسه VTsIOM، مؤسسه‌ای زیر نظر حکومت روسیه فعالیت می‌کند، اکثریت روس‌ها اوکراین را قبل از جنگ کشوری دوست می‌دانستند و تنها ۱۱ درصد روس‌ها، اوکراین را دشمن کشورشان می‌دانستند. شکست پوتین در این جنگ می‌تواند عجیب و هیجان‌انگیز باشد. از کی‌یف تا خرسون، روسیه تلفات قابل‌توجهی در میدان جنگ متحمل شده است. حمایت غرب از اوکراین، باعث تقویت موقعیت این کشور شده و باعث پیشروی کی‌یف در میدان جنگ شده است. با پیشرفت ارتش اوکراین، چشم‌انداز روسیه برای پایان‌دادن به این جنگ طبق شرایط مورد نظر خود درحال محوشدن است. روسیه همچنین با تحریم‌های بسیاری از سوی ثروتمندترین و قدرتمندترین کشورهای جهان مواجه شده است.

با وجود نیروهای زیادی که علیه پوتین جمع شده‌اند، برخی کارشناسان

ارتش روسیه و برخی از مشاغل روسی بسیار محدود کرده است.

این تحریم‌ها ممکن است در طول زمان معنادارتر بشوند، بااین‌حال برای تغییر زندگی مردم عادی روسیه چندان تأثیرگذار نبوده‌اند. کسانی که دارای پول و امکانات هستند، هنوز هم می‌توانند زندگی راحت داشته باشند. به‌هرحال آنهایی که امکانات نداشتند، چیز زیادی هم برای ازدست‌دادن ندارند. دولت روسیه، پول‌های زیادی را برای بانخشنگان، روس‌های فقیرتر و کسانی که با تلاش‌های جنگی در ارتباط هستند، خرج کرده است. میزان بی‌کاری کم بوده است و اگر روس‌های طبقه متوسط و صاحبان مشاغل کوچک از جنگ آسیب دیده‌اند، درواقع درحال انطباق با وضعیت جدید هستند.

اینکه پوتین تا چه حد به‌عنوان یک رهبر موثر در زمان جنگ شناخته می‌شود، بسیار سخت است. اما تعداد بسیار کمی از روس‌ها، حتی آنهایی که در فوریه ۲۰۲۲ جنگ را انتخاب نمی‌کردند، می‌خواهند کشورشان در اوکراین شکست بخورد. حتی در یک جنگ فاجعه‌بار نیز می‌توان از شکست ترسید و پوتین از نظر سیاسی در برابر چنین ترسی قرار دارد. حتی اگر پیروزی در این مرحله غیر قابل تصور باشد، همچنان بسیاری از روس‌ها معتقدند برای جلوگیری از شکست به پوتین به‌عنوان رئیس‌جمهور خود نیاز دارند.

بااین‌حال، معتقدان واقعی جنگ پوتین به حاشیه رانده شده‌اند. آنها معمولاً مسن‌ترند، از نظر سیاسی به حاشیه رانده شده‌اند و در مناطق دورافتاده کشور زندگی می‌کنند. آنها کسانی هستند که استدلال پوتین درباره بدخواهی غرب را می‌پذیرند. براساس نظرسنجی لوادا در نوامبر ۲۰۲۲، حدود ۸۱ درصد از روس‌های بالای ۵۵ سال احساسات منفی نسبت به غرب دارند.

برای این روس‌ها، اوکراین چیزی بین دشمن هم‌سو با غرب و بخشی از روسیه که از سال ۲۰۱۴ تحت سلطه یک دولت غیرقانونی قرار دارد و از هویت ساختگی اوکراینی که توسط متعصبان ملی‌گرا در اوکراین و کسانی که در غرب سرمایه‌گذاری می‌کنند به آنها تحمیل شده، در نوسان است. در میان نجبکان سیاسی، انتقاد صریح از جنگ غیرقابل تصور و بسیار پرهزینه است. دولت روسیه منتقدان را از کشور اخراج می‌کند. کسانی که در روسیه باقی می‌مانند، تهدید می‌شوند و کسانی را که از انتقاد دست نمی‌کشند، محاکمه می‌کند. «ایلیا یاشین»، سیاست‌مدار برجسته اپوزیسیون، به دلیل بحث درباره قتل عام نیروهای روسی در شهر بوچای اوکراین بازداشت و به هشت سال زندان محکوم شده است. تقریباً علیه ۴۰۰ نفر دیگر به دلیل فعالیت‌های ضدجنگ پرونده‌های جنایی تشکیل شده است و بیش از پنج هزار و ۵۰۰ نفر جریمه، بازداشت یا ممنوع از فعالیت‌های خاص شده‌اند. در غیاب یک حزب یا جنبش اپوزیسیون موثر، بنیانه‌های ضد جنگ به‌عنوان زُست‌های انزواطلبانه و برخلاف جریان معمول بُت می‌شوند و اینکه پوتین بر تسلط ظاهرا تزلزل‌ناپذیر کرملین بر حوزه سیاسی روسیه و افکار عمومی روسیه تأکید می‌کند.

بااین‌حال، کرملین با وجود کنترل آشکار صحنه سیاسی، هیچ شناسی برای پیروزی در جنگ ندارد. رسانه‌های غربی بر بسیج نظامی که از سپتامبر ۲۰۲۲ به‌طور جدی‌تری شکل گرفته متمرکز شده‌اند و دست‌کم نظامی‌سازی حوزه عمومی پیامد آن بوده است. تنها اقلیتی از روس‌ها در‌حال‌حاضر فعالانه درگیر جنگ هستند اما از نگاه پوتین، همه باید رضایت خود را در جنگ نشان دهند؛ رضایتی که البته به معنای حمایت پرشور نیست. رسانه‌های جمعی، جهان فرهنگی و بخش آموزشی همه در توجیه جنگ یا زمینه‌سازی برای جنگی که تا زمانی که پوتین فکر می‌کند باید ادامه داشته باشد، مشغول هستند. کاهی هدف برانگیختن احساسات جنگ است. هدف ظرفیت‌ر این است که جنگ را امری معمول و روزانه جلوه دهیم، بخشی ارکانیک و اجتناب‌ناپذیر از زندگی روسیه تحت حاکمیت پوتین.

راه‌فتن روی طناب

پوتین‌سیم در زمان جنگ آزمایشی برای به‌تعمیق‌انداختن مشکلات و پوشاندن ریسک‌ها است. پیش‌روی‌های بیشتر اوکراین در میدان جنگ یا حتی تداوم وضعیت نظامی ممکن است پوتین را وادار کند تا بسیج دوم عمومی را اعلام کند، چیزی که تا زمانی که بتواند از آن اجتناب خواهد کرد.

بسیج ثانویه پوتینسیم دوران جنگ را مورد آزمایش جدی قرار خواهد داد. اما این بسیج کوهایی بدون پیشرفت نظامی بیشتر آسیب‌زننده است. این یک شکست برای کسانی است که در مناصب مسئولیت نظامی و سیاسی هستند. اولین دور بسیج عمومی در روسیه در منصوبه‌ناکامی‌های میدان نبرد رخ داد و کرملین تا حدی از آن جان سالم به در برد.

پوتینسیم در دوران جنگ نیز می‌تواند خود را از طریق ایستایی تضعیف کند. روسیه می‌تواند حول مأموریت تیره‌وتار عدم شکست در جنگ تنها برای مدت طولانی متحد شود. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، در سال ۱۹۹۱ بوریس یلتسین، رئیس‌جمهور وقت روسیه، وعده رفاه، آزادی سیاسی و ادغام روسیه در اروپا را داد. او در تطبیق روسیه با دنیای آزاد کوتاهی کرد، اما در مراحل اولیه حکومتش، این اهداف نشان‌دهنده یک مأموریت در مسیر تثبیت دموکراسی و بازار آزاد برای روسیه پس از شوروی بود. بین سال‌های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۰ یلتسین روسیه را به بازار آزاد و اروپا نزدیک‌تر کرد. در دوران تصدی او مأموریت پوتین مبهم‌تر بوده است: ثبات و رفاه در داخل پس از اختلالات اقتصادی دهه ۱۹۹۰ و افزایش قدرت نظامی روسیه در خارج از کشور. جنگ ۲۰۲۲ پوتین به اعتبار بین‌المللی روسیه لطمه زده و درک قدرت نظامی روسیه را تضعیف کرده است. آنچه باقی می‌ماند، تلاش برای ثبات از طریق نظامی‌سازی است؛ یک آرمان سیاسی متناقض.

پوتینسیم در زمان جنگ یک پوتینسیم رو به نزول است و توصیف روسیه امروز برای روس‌ها به‌عنوان یک قدرت برتر، غیرممکن است؛ بلکه یک قدرت درحال تلاش برای بقاست. کارزار رسانه‌ای دیوانه‌وار پوتین، برانگیختن حمایت از جنگ را توضیح می‌دهد و این واقعیت را پنهان می‌کند که پوتین روسیه را به یک چرخه طولانی رکود وارد کرده است. انزوا و تحریم‌ها با هم به زوال اقتصادی و فناوری روسیه کمک خواهند کرد. هیچ‌کسی نمی‌تواند بگوید که پوتین تا چه زمانی می‌تواند روی این طناب راه برود.

مسیر جنگی پوتین از نقطه A به نقطه B منتهی نمی‌شود بلکه یک مسیر مداری است که از نقطه A به نقطه A منتهی می‌شود. پوتینسیم در زمان جنگ، روشنی دقیق برای جلوگیری از شکست، همه نشانه‌های بن‌بست را دارد.

منبع: Foreign Affairs

گزارش

زنگ خطر افزایش خشونت علیه فلسطینیان

بنیامین نتانیاهو که در انتخابات عمومی نوامبر ۲۰۲۲ برای بار سوم به‌عنوان نخست‌وزیر اسرائیل برگزیده شد، پس از هفته‌ها مذاکره، سرانجام کابینه جدید اسرائیل را تشکیل داد. این راست‌گرایترین و افراطی‌ترین کابینه در تاریخ اسرائیل به‌شمار می‌رود. بارزترین شخصیت افراطی در کابینه جدید اسرائیل، ایتمار بن‌گورین، وزیر امنیت داخلی است که متهم به فعالیت‌های نژادپرستانه علیه فلسطینیان است و حتی بر اساس معیارهای اسرائیلی، شخصیتی افراطی به حساب می‌آید. او اکنون در رأس وزارت‌خانه‌ای قرار گرفته که از صلاحیت‌های گسترده‌ای برخوردار است و تسلط زیادی بر نهاد پلیس دارد؛ از این‌رو، ممکن است به سیاست خشونت و ارباب علیه فلسطینیان در داخل اسرائیل شدت بیخشد و شمار بیشتری از فلسطینیان را سرکوب کند.اگرچه سال‌هاست مسیر سیاست در اسرائیل به طرف راست چرخش پیدا کرده است، اما این پدیده در انتخابات نوامبر گذشته به اوج خود رسید و تعداد زیادی از احزاب راست‌گرا و سیاست‌مداران عرب‌ستیز وارد قدرت شدند. بخشی از این گرایش، از گسترش شهرک‌سازی در کرانه باختری رود اردن و افزایش خشونت‌ها از طرف یهودیان شهرک‌نشین در مقابل فلسطینیان، نشئت می‌گیرد که تحت پوشش رسمی مخفی یا علنی اسرائیل انجام شده است. اکنون ائتلاف متشکل از نتانیاهو و احزاب افراطی دینی و قوم‌گرا، در زمانی قدرت را به دست می‌گیرد که وضعیت سیاسی فلسطینیان چه در سطح داخلی و چه در سطح بین‌المللی، در حالت بدی قرار دارد. سال ۲۰۲۲ برای فلسطینیان خونین‌ترین سال در دو دهه گذشته به حساب می‌آید. کارشناسان سازمان ملل متحد اخیراً با محکوم‌کردن این وضعیت گزارش دادند: «در سال ۲۰۲۲، خشونت شهرک‌نشینان یهودی در کرانه باختری اشغالی رود اردن علیه فلسطینیان و استفاده مفرط از زور علیه آنان از طرف نیروهای اسرائیلی، بسیار گسترده بوده است. از زمانی که سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۵، ثبت روشمند قربانیان خشونت را آغاز کرده، سال ۲۰۲۲ به‌عنوان خونین‌ترین سال برای اعراب ساکن در منطقه یاد شده است». کابینه بنت – لاپید هم برخلاف وعده‌هایش برای آوردن تغییر، نه‌تنها تغییری به سود فلسطینیان ایجاد نکرد بلکه به سیاست شهرک‌سازی و سرکوب جامعه مدنی فلسطینی ادامه داد. از سوی دیگر، سال ۲۰۲۲ شاهد برآمدن گروه‌های مسلح فلسطینی جدید نیز بود که در نزدیک به دو دهه سابقه نداشتند و کرانه باختری رود اردن را به لزره درآوردند. مطابق با یک همه‌پرسی که اخیراً انجام شده است، ۷۲ درصد از مردم فلسطین که در همه‌پرسی شرکت کرده‌اند، از این گروه‌های مسلح نوظهور حمایت کرده و ۷۹ درصد آنها با تسلیم‌شدن این گروه‌ها به تحویل‌دادن سلاحشان به تشکیلات خودگردان فلسطینی، مخالفت نشان داده‌اند؛ درحالی‌که ۵۹ درصد آنها خواستار گسترش این گروه‌های مسلح در بخش‌های دیگر کرانه باختری شده‌اند. نتیجه این همه‌پرسی، نه‌تنها پشتیبانی مردم فلسطین از مقاومت مسلحانه علیه اسرائیل را نمایان می‌کند بلکه مخالفت آنها با تسلط تشکیلات خودگردان بر این گروه‌ها را نیز نشان می‌دهد. درعین‌حال انتظار می‌رود با آغاز کار کابینه جدید اسرائیل، تنش‌ها بالا بگیرد و در مقابل، مقاومت مسلحانه نیز شدت یابد و در نتیجه هزینه هماهنگی‌های امنیتی تشکیلات خودگردان فلسطین با اسرائیل نیز افزایش پیدا کند و وجهه تشکیلات خودگردان بیش از پیش زیر سؤال برود. واقعیت این است که تحول تازه در اسرائیل، مطابق با منطق استعماری و فلسفه وجودی تأسیس اسرائیل صورت گرفته است. اسرائیل همیشه یهودیان را بر شهروندان فلسطینی ترجیح داده و با اشغال بخش‌های بزرگی از فلسطین تاریخی از سال ۱۹۴۷ به این‌سو و با ایجاد شهرک‌ها و تأسیسات نظامی در اطراف آنها، بذر دشمنی علیه فلسطینیان را در میان یهود کاشته است. توافق‌هایی که میان ارکان کابینه ائتلافی جدید صورت گرفته و در چند روز اخیر منتشر شده، چگونگی سیاست آینده اسرائیل در قبال فلسطین را نشان می‌دهد. الحاق کرانه باختری به اسرائیل و صدور مجوز برای شهرک‌سازی‌های جدید، به‌رغم مغایرت آن با قوانین بین‌المللی، ازجمله این توافق‌هاست. دانیلا فایس، یکی از رهبران شهرک‌سازی، به ایندیندیت می‌گوید کابینه جدید تلاش خواهد کرد تا به روند شهرک‌سازی‌ها سرعت ببخشد و نه‌تنها در کرانه باختری بلکه در مناطق نقب و جلیل در داخل اسرائیل نیز که شمار زیادی از شهروندان فلسطینی دارای تابعیت اسرائیلی را در خود جای داده است، این روند را پیش ببرد. نتانیاهو، نخست‌وزیر جدید اسرائیل نیز گفت: «تردیدی وجود ندارد که تمام مناطق سرزمین اسرائیل حق مسلم و انحصاری ملت یهود است». این اظهارات، بسیار تحریک‌آمیز و خطرناک است. نتانیاهو کرچه از سرزمین اسرائیل نام برد که ۲۰ درصد ساکنان آن فلسطینی‌اند، اما به‌طور کلی به منطقه بسیار گسترده‌تری اشاره می‌کند. امر بیانگر آن است که اسرائیل هیچ‌گاه اجازه نخواهد داد دولت مستقل فلسطینی تشکیل شود؛ بنابراین، امیدبستن به تشکیل کشور مستقل فلسطینی به کمک اسرائیل، توهمی بیش نیست. در عرصه بین‌المللی، سیاست جدید اسرائیل و چرخیدن بیش از حد آن به سمت راست افراطی، حکومت‌های غربی را در موقعیتی قرار خواهد داد که توجیه همسویی با سیاست‌های اسرائیل برایشان دشوار خواهد بود. اگرچه به‌طور کلی، کشورهای غربی رویکرد جدید اسرائیل را اندکی محکوم کردند، اما در جریان نشست سازمان ملل، رئیس‌جمهوری آمریکا، بر وارد‌بودن آمریکا و اسرائیل مجدداً تأکید کرد. هرچند کابینه جدید اسرائیل نتیجه تلاش نتانیاهو است که برای بقا در قدرت و گریز از محاکمه جنایی به آن مبادرت کرد اما این کابینه، تداوم منطقی نظام سیاسی اسرائیل نیز هست. نتانیاهو در رسیدن به قدرت و گریز از محاکمه پیروز شد اما براینند آن برای فلسطینیان، جز مرگ و ویرانی ارمغان دیگری در پی نخواهد داشت.

اعتراض علیه طرح نتانیاهو

در داخل اسرائیل نیز ده‌ها هزار نفر در سه شهر بزرگ اسرائیل علیه طرح بنیامین نتانیاهو برای تغییر قوه قضائیه تظاهرات کردند. معترضان می‌گویند کابینه جدید اسرائیل، اصول نظام سیاسی این کشور را هدف قرار داده است. بنیامین نتانیاهو در‌حال‌حاضر برای ششمین بار در اسرائیل به مقام نخست‌وزیری رسیده و در ائتلافی با گروه‌های تندرو و مذهبی دست‌راستی، اکثریت محکمی در پارلمان دارد. بر اساس طرحی که او پیشنه‌هاد کرده، پارلمان اجازه خواهد داشت تا با رأی اکثریت اعضایش، تصمیمات دادگاه عالی اسرائیل را می‌تواند. مخالفان می‌گویند این طرح به استقلال قوه قضائیه در اسرائیل پایان خواهد داد و موجب می‌شود تا جلوگیری از فساد در اینجا غیرممکن شود. آنها همچنین چنین تغییری را به‌معنای پایان احترام به حقوق اقلیت در اسرائیل توصیف می‌کنند و می‌گویند اعتبار قوه قضائیه اسرائیل از بین خواهد رفت. منتقدان نتانیاهو می‌گویند استقلال قوه قضائیه اسرائیل، یکی از استنادل‌های اصلی برای مقابله با اتهام جنایات جنگی در سطح بین‌المللی است. اسرائیل متهم است که در جریان اشغال مناطق فلسطینی، مرتکب جنایت جنگی شده است. رئیس دادگاه عالی اسرائیل و دادستان کل ازجمله مخالفان طرح بنیامین نتانیاهو هستند. اسحاق هرتزوک، رئیس‌جمهوری اسرائیل، از دو طرف درخواست کرد از سطح تنش در مجادلاتشان بکاهد. پیش از این بنی گانتس، از سیاست‌مداران میانه‌رو اسرائیلی و از مخالفان نتانیاهو او را متهم کرده بود که اسرائیل را به‌سوی «جنگ داخلی» سوق می‌دهد.

درحال‌حاضر نظرسنجی‌های ضدنقیضی درباره میزان حمایت افکار عمومی از تغییرات مدنظر نتانیاهو منتشر شده است. به گفته کانال ۱۳ اسرائیل، در نظرسنجی این رسانه ۵۳ درصد پاسخ‌دهندگان گفتند این تغییرات مخالف هستند و تنها ۳۵ درصد از آن حمایت کرده‌اند. اما کانال ۱۴ اسرائیل می‌گوید در نظرسنجی این رسانه ۶۱ درصد پاسخ‌دهندگان از این تغییرات استقبال کرده‌اند و ۳۵ درصد با آن مخالف بوده‌اند.

برگ سبز خودروسمند سورن EF7+ رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ایران ۷۳ – ۴۴۶ ج ۲۲ و شماره موتور 147H0664543 و شماره شاسی NAACS1HE5NF236850 به نام فریا عبدالهی اریناهی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
آگهی دعوت شرکت زیست بسیار پارسیان البرز (مسئولیت محدود) ثبت شده به شماره ۲۹۸۱۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۴۴۶۲۳۸ <p>بدینوسیله از کلیه سهامداران یا نماینده قانونی آنها در شرکت زیست بسیار پارسیان البرز دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی بافق فوق العاده در تاریخ ۱۴۰۱/۱/۱۱ روز سه شنبه ساعت ۱۰ صبح در شهرک اکباتان، فاز ۱، بلوک A3، ورودی ۴، شماره ۲۷ تشکیل می گردد حضور بهم رسانند.</p> موضوع جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده: <p>۱ – انتخاب و تعیین سمت مدیران ۲ – تعیین برآوردگان حق امضا، هیات مدیره</p>

مدرک فارغ التحصیلی اینجناب فرگس تک بازوکی
فرزند مجتبی به شماره شناسنامه ۰۶۷۱۰۵۱۰۴۱،
صاحده از وزامین در مقطع کاردانی رشته حسابداری
صاحده از واحد دانشگاهی آزاد اسلامی واحد ورامین – پیشوا (مرکز قرچک)
با شماره ۹۹۲ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد .
از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد واحد ورامین – پیشوا (مرکز قرچک) به نشانی خیابان آزادگان (مخابرات)، رو به روی پارک شادی، دانشگاه آزاد اسلامی مرکز قرچک ارسال نماید .

کارت دانشجویی اینجناب نسا اسمی
نام پدر محمد
با شماره دانشجویی ۴۹۰۵۲۱۰۳۹
از دانشگاه علم و صنعت رشته مهندسی کامپیوتر در مقطع کارشناسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

به روی این کشور باز می شود.
اصلاحاتی که با قبول نظام قیمت‌ها و جایگزینی سازوکار بازار (در چارچوب نهادهای غیربازاری مانند؛ دولت و قانون و هنجارهای اجتماعی و اخلاقی و عوامل خارجی و…) امکان تخصیص بهتر منابع و فعالیت فعالان اقتصادی فراهم و جایگزین برنامه‌نویسی مرکزی می‌شود.
اکنون و پیش از تحمیل هزینه‌های بیشتر بر مردم و کشور، خوب است حداقل از تجربیات این کشور، که از آن به‌عنوان کشور دوست یاد می‌شود، بیاموزیم و چوب‌دستی‌های خود را پایین بیاوریم و به‌جای کشیدن تصویر مار، علم اقتصاد را به رسمیت بشناسیم و با نان مردم بازی نکنیم!

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰ ۳۶۱۱۹

WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق
T.ME/ALOSHARGH

WWW.SHARGHDAILY.IR